Безголосне, мов сон, у хату
Вкотився смерк. Високі стіни
Прибрались в довгі сірі тіні,
Запах камелій плив в кімнату.

Блідава світляна пасмуга
Кладеться на лице дівчини.
Сумно. Годинник б'є години,
В дрижачім світлі мріє туга.

А поруч ліжка — в білій шаті
Смерть в романтичній сіла позі —
Та на гребені виграває...

Блукає пісня по кімнаті
Про ту любов, що "терня й рожі
Людям в один вінок вплітає..."